

IJS KOUDE

Kan hij haar hart laten
ontdooien?

J. LYNN

Auteur van *Wacht op mij*

J. Lynn

IJSKOUD

Uitgeverij Zomer & Keuning

Voor alle boekenliefhebbers, groot en klein, deze boeken zijn voor jullie.

ISBN 978 94 0190 297 7

ISBN e-book 978 94 0190 298 4

NUR 302

© 2014 Uitgeverij Zomer & Keuning, Utrecht

Oorspronkelijk gepubliceerd in het Engels onder de titel *Frigid*
© Mo Literary Services, Amsterdam, in association with Taryn Fager-
ness Agency, 302 Washington Street #944, San Diego, CA 92103,
United States of America

Vertaling: Marcel Hagedoorn

Omslagontwerp: Julie Bergen, Riverside Studio

Omslagfoto: Shutterstock.com / Nikita Vasilchenko

Alle rechten voorbehouden

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

HOOFDSTUK 1

Sydney

Ik was verliefd op mijn beste vriend.

Het kon nog erger, dacht ik zo. Ik had verliefd kunnen zijn op een mannelijke stripper of een drugsverslaafde. Kyler Quinn was geen van die dingen. Al had hij makkelijk door kunnen gaan voor een stripper, met zijn gigantisch lekkere uiterlijk en zijn slordige bruine haar, en was hij net zo verslavend als elke denkbare drug.

Ik zag hem al voordat hij wist dat ik hier was. Het was onmogelijk dat iemand Kyler over het hoofd zag, zelfs in het overvolle Dry Docks, waar iedereen van de universiteit naartoe kwam om het begin van de wintervakantie te vieren. Mensen zwermde om hem heen, voornamelijk de meisjes.

Altijd de meisjes.

Ik wilde niet zeggen dat Kyler op een god leek, want sculpturen van Griekse en Romeinse goden verbeeldden nou niet bepaald de aantrekkelijkste schepsels. En ze waren daarbeneden ook allemaal zo klein geschapen. Ik betwijfelde of hij daar ook last van had, aangezien de stoet vrouwen die hem aanbad eindeloos was, en ze allemaal terugkwamen voor een tweede of derde ronde. Maar hij was mooi op een

puur masculiene manier. Een licht gebogen neus was de opmaat voor brede jukbeenderen, een uitgesproken kaaklijn en brede, expressieve lippen. Hij had tijdens een gevecht in zijn eerste jaar zijn neus gebroken.

Ik had nog steeds medelijden met die neus.

En als hij glimlachte? O man, die jongen had de diepste kuiltjes ooit.

Zijn ogen hadden een warm bruine tint, de kleur van een koffieboon, die donkerder werd als hij opgewonden was, en ik weet zeker dat hij op dat moment allerlei soorten opwindning voelde.

Precies in het midden van het café bleef ik stilstaan en gooide ik mijn hoofd naar achteren. Ik ademde luidruchtig uit en wilde mezelf voor mijn kop slaan. Kyler was verboden terrein, vanwege het feit dat we onafscheidelijke vrienden waren sinds de dag dat hij me van de draaimolen duwde en tegen me zei dat ik zijn hand niet mocht vastpakken omdat hij bang was dat ik hem zou besmetten. Ik pakte hem een dag later terug door hem tegen de grond te werken en een zandtaartje te voeren. Mensen begrepen niet echt waarom we zo close waren. Zelfs ik begreep het niet. We waren als een leeuw en een gazelle, of eigenlijk meer als een leeuw en een manke gazelle, die geen enkele kans maakte om het roofdier te ontwijken.

Ik was de manke gazelle.

Toen ik dichterbij de tafel kwam waaraan hij en onze vriend Tanner zaten, liet een blondje met benen die langer waren dan mijn hele lengte, zich op Kylers schoot vallen. Zijn armen gingen om de onmogelijk smalle taille van het meisje, en een stomme, totaal niet goed te praten scherpe steek schoot door mijn maag.

Ja, Kyler was dan geen stripper, geen verslaafde en geen terrorist, maar hij was wél een player.

Ik draaide me op het laatste moment naar de bar toe en

gooide me daarbij bijna tegen iemands rug. Ik draaide met mijn ogen. Mezelf een hersenschudding bezorgen zou echt perfect zijn. Meerkleurige kerstlampjes bungelden aan de rand van de bar en ik bedacht dat dat nogal gevaarlijk kon zijn, met al die dronkenlappen die hun drankjes morsten. Ik vond een lege kruk aan de bar en wachtte tot de barman me in de gaten had. Dat duurde niet lang, want ik liep nogal in het oog. Ik zag eruit alsof ik zestien was, dus meestal checkten ze mijn ID gelijk. De barman verscheen, vroeg me wat ik wilde hebben, en ik bestelde wat ik altijd bestelde: een cola light met rum.

Boven het rumoer van het gepraat en de muziek, hoorde ik iemand giechelen. Ik kon het niet negeren. Er zou niks goeds van komen als ik zou kijken, en er was geen reden om de avond nu al te verpesten. Ik sloeg mijn enkels over elkaar. Plaatste mijn handen op de bar. Tikte met mijn vingers mee op het ritme van de muziek waar ik amper aandacht aan schonk. Staarde naar het rek met drankflessen waar mijn beste vriendin een zeer intieme relatie mee had.

Maar ik keek uiteindelijk toch, omdat ik zo'n meisje was dat zich graag in een poel van verderf wierp.

Het blondje zat wijdbeens op Kyler. Haar korte spijkerrokje was omhoog gekropen tot haar dijen. Als je zag hoe ze zich kledde, zou je denken dat het geen winter was. Aan de andere kant: ik zou ook altijd zo'n rokje dragen als ik haar benen had.

Kyler zat met zijn rug naar mij toe, maar hij moest iets interessants in haar oor hebben gezegd, want ze moest weer lachen. Haar felroze nagels begroeven zich in zijn schouders en zijn zwarte trui bolde op. Toen bracht ze haar handen naar boven, gleed ermee door het haar op zijn voorhoofd en bracht het naar achteren.

Ik kon niet meer wegstijgen. Dit was de straf voor mijn gulzigheid; nu was ik gefixeerd.

Hij draaide zijn hoofd opzij en een stukje naar achteren. Ik kon nu zijn halve gezicht zien en hij was aan het grijnzen. Niet de grote glimlach die zijn enorm zoenbare kuiltjes liet zien, maar ik wist dat hij half aan het grijnzen was – de woest aantrekkelijke en ontzettend sexy halve grijns. Hij plantte zijn handen op haar heupen.

‘Alsjeblieft.’ De barman zette mijn drankje neer.

Ik keek weg van wat er stond te gebeuren en keek naar de barman terwijl ik een lok lang zwart haar uit mijn gezicht sloeg. ‘Dank je.’

Hij knipoogde. ‘Geen dank.’

De barman liep weg om iemand anders te helpen, ik bleef achter met de vraag waarom hij naar me knipoogde. Ik dacht dat Kyler me waarschijnlijk beter niet had kunnen vragen om vanavond hierheen te gaan, pakte mijn glas op en nam een groter dan normale slok. Ik dwong mezelf om de grote hoeveelheid alcohol weg te slikken, zelfs al brandde het in mijn keel. Net toen ik mijn drankje neerzette, werd ik van achteren geknuffeld. Het vanilleparfum en de hoge gil gaven weg wie de dader was.

‘Je bent er! Ik zag je al zitten aan de andere kant van de bar en probeerde je aandacht te trekken,’ zei Andrea, die me op de barkruk ronddraaide. Haar rode krullen sprongen alle kanten op. Mijn kamergenoot leek op de volwassen variant van het weesmeisje Annie, al had deze Annie wel een potentieel drankprobleem. Bewijsstuk één: ze had biertjes in beide handen.

‘Hoeveel heb je al gedronken?’ vroeg ik.

Ze draaide met haar ogen. ‘Dit biertje is voor Tanner, trut.’

‘Sinds wanneer haal jij bier voor Tanner?’

Andrea haalde haar schouders op. ‘Hij doet vanavond aardig. Dus ik doe vanavond aardig.’

Tanner en Andrea waren vreemd. Ze hadden elkaar een

jaar geleden ontmoet en het was haat op het eerste gezicht. Op de een of andere manier kwamen ze altijd op dezelfde plekken bij elkaar, en ik vermoedde dat ze struikelden en op elkaars lippen vielen of zoiets. Ze kusten een paar keer, hadden veel vaker ruzie, en nu speelde zij zijn serveerster. Ik kon die twee nooit begrijpen.

‘Hoelang zijn jullie hier al?’ vroeg ik.

‘Ongeveer een uurtje.’ Ze wrikte zichzelf tussen mij en het meisje op de barkruk ernaast. ‘Kylers meisjesparade laat zich ook weer gelden.’

Ik kromp ineen. ‘Dat kan ik zien.’

‘Ja, ik had al door dat je het zag. Dat is de reden waarom je geen aandacht aan mij schonk.’ Ze nam een grote slok bier. ‘Kom je mee naar de tafel?’

Naar de tafel waar dat blondje praktisch aan het droog-neuken was met Kyler? Ja joh, niets liever. ‘Ik kom zometeen wel.’

Ze trok een pruillip. ‘Je moet dat mooie snoetje van je snel naar die tafel brengen. Kyler stuurt die meid wel weg als je daar bent, en dan hoef ik me geen zorgen meer te maken dat ik herpes krijg.’

‘Herpes zweeft niet door de lucht,’ vertelde ik haar.

‘Ja, dat zeg je nu, maar als het zich vermengt met chlamydia en genitale wratten, krijg je een soort superherpes.’ Haar neus werd rimpelig. ‘Je ademt het in, en bám! Dan zit je de rest van je leven aan de antivirale middelen.’

Andrea was van plan geneeskunde te gaan studeren, maar als ze echt geloofde dat zoiets mogelijk zou zijn, mocht ze nog wel een paar lessen overdoen. Maar ik wist wat er echt gaande was.

Waar één meisje achter Kyler aan ging, waren er op zijn minst nog twee of drie die in zijn buurt rondhingen. Ik keek over mijn schouder. Yep. Twee meisjes. Andrea wilde me daar niet hebben zodat Kyler zich zou gedragen – ze was net

zo goed in het verbergen van haar gevoelens als ik – ze wilde gewoon niet dat een van die andere meisjes in Tanners schoot zou vallen, en het had er alle schijn van dat dat zou gebeuren. Een van die meisjes was aan het babbelen met Tanner. (Tanner was met zijn gemillimeterde kapsel de typische zoon van een politieagent, en hij had ook flink wat tatoeages.) Hij leek half geïnteresseerd en zei iets tegen Kyler. Het blondje was niet blij met het gebrek aan aandacht. Ze draaide zich om, lepelde een ijsblokje uit een drankje dat op de tafel stond en stopte het in haar mond. Met haar andere hand trok ze Kyler's hoofd naar het hare terwijl ze zich naar beneden boog.

‘O, moet je dat nou zien.’ Andrea zuchtte. ‘Ik denk dat ik zo iets een keer in een jarentachtigfilm heb gezien. Denk je dat die meid enige gêne kent?’

Mijn maag keerde zich om alsof ik in een achtbaan zat. Het was geen kwestie van gêne. Het ging erom dat je pakte wat je wilde hebben. Een deel van mij benijdde dat blondje – een gigantisch groot stuk van me waar Kyler's naam op stond. ‘Ik hoop serieus dat hun monden elkaar niet raken, want ik denk nu alleen nog maar aan herpes.’

Andrea zette zich af van de bar. ‘Eh...’

Hun lippen raakten elkaar.

Verdomme.

Een seconde later leunde Kyler achterover. Zijn kaken bewogen. Hij kauwde op, naar ik aannam, het ijsblokje dat het blondje zo openlijk gedeeld had.

‘Bah,’ mompelde ik, en ik draaide me weer om. Andrea voelde met me mee, want ze wist het... Ze was de enige persoon die het wist. ‘Ik kom zo wel. Ik drink eerst mijn drankje op.’

‘Oké.’ Ze glimlachte, maar ik zag medelijden in haar ogen. ‘Sydney...’

Nu voelde ik me een lamme drol. ‘Het is goed, echt. Ik

kom er zo aan.'

'Zodra je je drankje op hebt?' Toen ik knikte, zuchtte ze. 'Je drinkt nooit een drankje helemaal op. Maar ik wacht wel. Doe er geen eeuwigheid over.' Ze wilde zich omdraaien en schoot meteen weer terug, en liet daarbij bijna haar biertje vallen. 'Bij nader inzien: neem je tijd maar.'

'Huh?'

Haar glimlach werd breder. 'Moet je eens kijken wie er net binnen is gekomen.'

Ik stak mijn nek uit om haar blik te volgen. 'O.'

"O", inderdaad.' Andrea boog naar beneden en kuste mijn wang. 'Vergeet die player van een Kyler. Je bent beter dan dat. Maar hij?' Ze knikte richting de deur. 'Dat is een blijvertje, en hij is meer dan bereid om een einde te maken aan je droogte.'

Er ging een warme gloed over mijn wangen. Voordat ik kon betwisten dat ik droog stond, was Andrea 'm al gesmeerd en zat ik te staren naar Paul Robertson.

Paul was nieuw in onze groep. Ik had hem ontmoet bij cognitieve psychologie. Hij... zag er goed uit. Hij was aardig en grappig. Hij was perfect, echt, maar...

Hij stopte aan de rand van de dansvloer en trok zijn muts af. Hij liet zijn ogen door de ruimte gaan en streek met een hand door zijn blonde haar. Zijn ogen vonden de mijne en een snelle grijns ging over zijn gezicht. Paul stak vlug zijn hand naar me op en baande zich een weg door de mensenmenigte die om de ronde tafeltjes heen stond.

Paul zou nu perfect voor me zijn, en alleen al om die reden moest ik stoppen met denken aan het onbereikbare en beginnen met denken aan wat er nu recht voor mijn gezicht stond.

Ik haalde diep adem en zette een hopelijk sexy glimlach op. Er was geen beter moment dan vanavond.

Kyler

Ik begon al hoofdpijn te krijgen. Die meid was op mijn schoot aan het kronkelen alsof ze klaar was om het hier en nu met me te doen. Het zou wel een lange avond worden. Ik kauwde op het ijsblokje, half in de verleiding om het uit te spugen.

Maar dat zou onbeleefd zijn.

Ik had in een feeststemming moeten zijn, maar dat was ik dus niet. Nog een semester te gaan, en daarna? In het familiebedrijf stappen? God, dat was wel het laatste wat ik zou willen. Nou ja, niet helemaal het allerlaatste. Dat was aan mijn moeder uitleggen waarom ik geen carrière voor mezelf zag weggelegd in het restaureren van horecagelegenheden. Die carrière had me nooit aangetrokken, maar nu had ik er bijna vier jaar studeren opzitten en stond ik op het punt om een diploma te krijgen waarmee ik zó het bedrijfsleven in kon.

Met mijn armen om het meisje greep ik de hals van de bierfles. Tanner, die tegenover me zat, trok zijn wenkbrauwen op. Ik glimlachte zelfingenomen terwijl hij zich weer concentreerde op wat die brunette tegen hem aan het zeggen was. Iets over een waxbeurt gisteren en dat de verplichte vierentwintig uur geheelonthouding die daarop volgden, verstreken waren. Serieus? Beetje te veel details.

Alhoewel het zo z'n voordelen had om te weten dat het licht op groen stond, maar Tanner deed er niets mee.

'Kyler,' zong het blonde meisje zachtjes in mijn oor. Ze wiebelde met haar kont. 'Het lijkt alsof je niet blij bent om me te zien. Ik ben wel blij om jou weer te zien.'

En zo te merken was ik er ook niet zo mee bezig. Ik nam een grote slok van mijn biertje, wist dat uiterste voorzichtigheid geboden was. Vermoedelijk kende ik dit meisje – ik bedoel: kende ik haar echt, op dié manier – maar ik kon haar gezicht of kont niet plaatsen, wat in alle opzichten slecht

nieuws was. Hoe kon ik haar nou niet herkennen als ik honderd procent zeker ooit met haar naar bed was geweest?

Kut.

Soms werd ik ziek van mezelf.

Ze kwam dichterbij, drukte haar borsten onder mijn kin. Oké. Zo ziek werd ik ook weer niet van mezelf. ‘Schatje,’ zei ik, terwijl ik het bierflesje bevingerde. ‘Ik heb op een gegeven moment ook nog wat adem nodig.’

Ze giechelde en leunde ver genoeg naar achteren zodat ik nog een slok kon nemen. Ze ging met haar handen door mijn haar en veegde het van mijn voorhoofd. Ik vocht tegen de neiging om haar handen weg te slaan. ‘Ga je later nog gitaar voor me spelen?’

Ik trok mijn wenkbrauwen op. ‘Heb ik gitaar voor jou gespeeld?’

Tanner onderdrukte een lach.

Het meisje – verdomme, ik hoopte echt dat haar vriendin haar naam snel zou zeggen – fronste. ‘Ja!’ Ze sloeg speels op mijn borstkas. ‘Je speelde gitaar met die geweldig getalenteerde vingers van je, en daarna speelde je met iets anders.’

O.

Tanner leunde achterover in zijn stoel. ‘Moet je jou nou zien met je geweldige vingers.’

‘Mijn geweldig getalenteerde vingers,’ verbeterde ik hem.

Hij schudde zijn hoofd en keek weg toen de brunette voorover leunde en de rand betastte van de tatoeage die onder zijn opgerolde mouwen vandaan piepte.

‘Weet je het niet meer?’ Ze pruilde met haar glimmende onderlip. ‘Mijn gevoelens zijn gekrenkt.’

Ik knorde en nam nog een slok. Mijn blik ging door het nu volgelopen café. Soms had ik geen idee hoe ik in situaties als deze verzeild raakte. Oké, dat was een overduidelijke leugen. De oorzaak hing tussen mijn benen.

Maar het was meer dan dat.

Het was altijd meer dan dat.

‘Kyler,’ zeurde het meisje.

Ik haalde diep adem, wendde me weer tot haar, trakteerde haar op mijn charmantste glimlach. ‘Ja?’

‘Ga je nog delen?’

Voordat ik kon antwoorden, pakte ze de fles uit mijn hand en zoop hem bijna helemaal leeg. Ik staarde er met grote ogen naar. De tering. Dat was best wel indrukwekkend... en ranzig.

Haar vriendin giechelde. ‘Jezus, Mindy, doe het vanavond eens rustig aan. Ik ga je echt niet met je dronken kop terug naar huis dragen.’

Aha! Haar naam was Mindy! Ik voelde me nu een stukje beter over deze hele situatie.

Mindy haalde haar schouders op. Ze draaide zich naar me toe, leunde dichtbij en toen ze iets zei, kon ik alleen maar een bierwalm ruiken. ‘Je bent echt ongelooflijk sexy. Heeft iemand je dat weleens verteld?’

‘Een keer of twee,’ reageerde ik, maar ik kon alleen maar denken aan een nieuw biertje.

Andrea verscheen aan de tafel, twee biertjes in haar handen. Eentje was voor haar en de andere was voor Tanner, dus dat zoog. Ze keek me aan en maakte een denigrerend geluidje. ‘Alsof Kyler's ego nog meer gestreeld moet worden.’

‘Kyler wil iets anders gestreeld hebben,’ mompelde Mindy, en ze duwde haar heupen omlaag.

Andrea keek vol walging toen ze tegenover Tanner ging zitten. Die blik deed me niks. Niet van haar. ‘Heb je Syd gezien?’ vroeg ik.

Andrea keek me aan over de rand van haar flesje, met vernauwde ogen. Ze zei niets.

Ik ging zuchtend achteroverzitten. ‘Ik heb haar uitgenodigd.’

Tanner trok een wenkbrauw op. ‘Je weet heel goed dat Syd

op haar kamer is, aan het inpakken voor onze trip.'

Een glimlach trok aan mijn lippen. Ze was zeker grondig aan het uitzoeken wat ze mee moest nemen.

'Wat maakt dat kind nou uit?' Mindy sloeg haar armen over elkaar, waardoor haar borsten nog groter leken. Onmogelijk. Ze keek naar haar vriendin. 'Ik heb nog een drankje nodig.'

'Ik ook,' zei ik, en ik bewoog met mijn knieën zodat ze eraf zou gaan. Ze begreep de hint niet. Ik zuchtte. 'Waarom ga jij niet even wat halen? Aangezien je net mijn bier hebt opgedronken.'

Ze begon weer te pruilen. 'Heb je al gezien hoe druk het hier is? Dat duurt een eeuwigheid.'

'Je zou ook zelf op kunnen staan,' suggereerde Andrea.

Ik keek over mijn schouder naar de bar. Er stonden talloze mensen omheen. Shit. De halve universiteit leek hier te zijn.

Mindy's bieradem walmde tegen mijn wangen. 'Jij zou een drankje voor ons moeten halen, schat. Ik ben gek op shotjes.'

'Ik ben niet je schat.' Mijn blik gleed over de mensen die aan de bar zaten. Was dat Paul? Hij kwam hier niet vaak, alleen als Syd ook haar gezicht zou laten zien. Wacht eens even... Ik leunde opzij om langs een enorme kerel te kunnen kijken. Was dat Syd, aan de bar? Met Paul?

Een hand gleed weer in mijn haar. 'Een paar weken geleden was je nog wel mijn schatje.'

'Interessant,' mompelde ik. De kerel ging aan de kant, biertjes in de hand, en potvolkoffie, het wás Syd. Haar lange zwarte haar zat los en haar voeten waren gekruist bij haar enkels. Ze zag er zo klein en jong uit, dat het me verbaasde dat ze überhaupt iets te drinken had gekregen.

Ik was ook verrast dat ze aan de bar zat, zonder mij, maar met Paul.

Wat klopte hier in godsnaam niet?

Ik draaide me weer om en keek Andrea scherp aan. ‘Hoe lang is zij hier al?’

Ze haalde haar schouders op. ‘Kweenie.’

Mijn irritatie bereikte een hoogtepunt. ‘Ze zou niet alleen aan de bar moeten zitten.’

Mindy zei iets, maar ik luisterde niet. Ik was zalig Oost-Indisch doof.

Andrea keek veelbetekenend naar Tanner, een blik die ik negeerde. Wat in feite betekende dat die blik niet bestond. ‘Ze is niet alleen,’ zei ze liefjes.

‘Dat bedoel ik.’ Ik greep Mindy’s heupen. Een opgewonden blik schoot over haar mooie gezichtje. Jammer genoeg moest ik haar geile bubbel doorprikken. Ik tilde haar van mijn schoot en zette haar op haar voeten. ‘Ik kom zo terug.’

Mindy’s kaken schoten los. ‘Kyler!’

Ik negeerde haar. Ik negeerde ook Andrea’s blik en Tanners rollende ogen terwijl ik opstond en me omdraaide.

Syd zou niet alleen aan de bar moeten zitten. Dat ze met Paul was, telde niet. Ze had iemand nodig die op haar zou letten, die een oogje in het zeil hield, omdat Syd... Nou ja, ze had zo’n naïef aura om zich heen dat massaal kneuzen aantrok.

Kneuzen als Paul en andere jongens zoals ik, die niks anders deden dan een meid op haar rug laten liggen. Maar ik was anders, heel anders, als het zou aankomen op Sydney Bell. En het was mijn taak, al zolang ik me kon herinneren, om haar uit de problemen te houden. Deze situatie verschilde niets van alle andere die er waren geweest of die nog zouden komen.

Yep, het was precies de reden die ik nodig had om het gesprek met Mindy af te kappen.

HOOFDSTUK 2

Sydney

‘Hé,’ zei Paul, die op de plek ging staan die Andrea bezet had gehouden. ‘Ik wist niet dat jij ook zou komen. Je hebt er vandaag in de les niks over gezegd.’

‘Het was ook een lastminutebeslissing.’ Ik nam een slokje van mijn rum-cola. De ijsblokjes waren er al in gesmolten, waardoor hij minder sterk was. ‘Hoe ging je tentamen?’

‘Ik denk wel goed. En bij jou?’

Ik haalde mijn schouders op. ‘Ik denk dat ik het wel gehaald heb.’

‘Zeer waarschijnlijk krijg je een dikke vette voldoende.’ Hij stopte met praten en bestelde een biertje toen de barman eraan kwam. ‘Heb je alles al ingepakt voor de trip morgen?’

We zouden morgen vertrekken voor onze jaarlijkse ski-trip naar Snowshoe Mountain. Dit was de eerste keer voor Paul, maar Kyler en ik gingen al naar het wintersporthuis van zijn moeder sinds we kinderen waren. Dit was het tweede jaar voor Andrea en Tanner, en sommige andere vrienden van Kyler zouden er ook zijn. Meestal gingen we met een grote groep.

‘Ik had alles vorig weekend al ingepakt,’ giechelde ik. ‘Ik ben nou eenmaal zo’n neuroot.’

Zijn grijns werd breder. ‘Ik moet nog steeds inpakken. Trouwens, bedankt dat je me hebt uitgenodigd. Ik ben nog nooit in Snowshoe geweest.’

Verrassend, want hij was opgegroeid in een nabijgelegen dorp, en ik stelde me voor dat iedereen die in Maryland woonde weleens in Snowshoe geweest moest zijn. ‘Geen probleem. Je zei dat je van skiën en zo hield, dus het leek me logisch om je te vragen. Kyler zal dag in, dag uit op de skispistes te vinden zijn, dus je hebt sowieso iemand om mee te skiën.’

Pauls blauwe ogen gleden richting de tafel waaraan ze zaten. ‘Daar ben ik nog niet zo zeker van.’

Ik fronste en weigerde categorisch te kijken naar wat er gebeurde aan de tafel van Sodom en Gomorra. Ze waren waarschijnlijk baby’s aan het maken. ‘Wat bedoel je?’

‘Ik krijg niet de indruk dat Kyler fan van me is.’ Zijn blik ging weer naar mij en hij haalde zijn schouders op. ‘Maakt niet uit. Jij gaat terug naar huis na Snowshoe?’

Ik knikte. ‘Yep, kerst vieren met de familie en daar verblijven tot de lessen weer beginnen. En jij?’

‘Ik blijf eerst een tijdje in Bethesda en daarna ga ik naar Winchester, naar mijn moeder.’ Hij krabde aan het label van zijn flesje, met samengetrokken wenkbrauwen. ‘Mijn ouders zijn een paar jaar geleden gescheiden, dus ik ga heen en weer.’

Dat wist ik niet. ‘Het spijt me dat te horen.’

Er verscheen een kleine glimlach. ‘Het is niet zo’n punt. Ik kan nog steeds twee keer kerst vieren, dus ik heb niks te klagen.’

Nadat ik snel nog een slokje had genomen, zette ik mijn glas neer. ‘Twee keer zo veel cadeautjes.’

‘Twee keer zo veel plezier.’ Zijn blik ging naar zijn bier-

tje. Het halve label was eraf. ‘Weet je, ik dacht dat we...’

Ik werd van achteren door twee stevige armen om mijn middel gepakt en werd van de kruk getrokken, en mijn veraste gil werd afgekapt toen mijn rug een keiharde muur van spieren raakte. Ik was omarmd in een berenknuffel die rook naar buitenleven, met een vleugje aftershave.

Maar één persoon in deze wereld gaf me knuffels op deze manier en voelde zo stevig aan, zo fijn.

De diepe stem van Kyler ging door mijn lichaam. ‘Sinds wanneer ben jij hier?’

Mijn voeten raakten de grond nog steeds niet. ‘Een tijdje,’ zuchtte ik, en ik pakte hem bij zijn onderarmen.

‘Wat is dat nou weer dan? Ben je je voor me aan het verstoppen?’

Paul leunde achterover tegen de bar en grijnsde onovertuigend. Niet dat ik het hem kwalijk kon nemen. Kyler kwam altijd met de deur in huis vallen en nam dan de hele situatie over. ‘Ik verstopte me niet,’ vertelde ik hem, en ik bloosde toen mijn ogen die van Paul vonden. ‘En kun je me nu neerzetten?’

‘En wat als ik het niet doe?’ plaagde hij. ‘Je bent zo klein dat ik je in mijn broekzak kwijt kan.’

‘Wat?’ lachte ik. ‘Zet me neer, idioot. Ik was in gesprek.’

‘Sorry, Paul. Ik steel haar van je.’ Het speet Kyler helemaal niet. Hij liep achteruit en gaf me geen keuze, omdat ik op geen enkele manier uit zijn greep kon loskomen. Hij draaide zich om, viel in een stoel die niet in de buurt stond van de tafel waar hij eerst had gezeten en trok me op zijn schoot zodat ik er zijdelings op zat. Hij sloeg zijn armen weer om mijn middel. ‘Ik ben niet zo blij met jou, Syd.’

Ik haalde een wenkbrauw op terwijl mijn hartslag versnelde. Hij was de enige persoon die me Syd noemde – nou ja, de enige persoon die me zo mocht noemen zonder dat ik hem tegen zijn schenen zou schoppen. ‘Echt? Waarom dan?’

‘Omdat je met die kneus praat.’

‘Welke kneus?’

Hij leunde dichterbij en liet zijn voorhoofd tegen het mijne steunen, en mijn adem stokte in mijn borstkas. Waarom moest hij altijd zo verdomd dichtbij komen? En dat deed hij dus echt altijd. ‘Paul.’

‘Wat is er met hem?’ Ik zette mijn handen op zijn schouders om me af te kunnen zetten, maar zijn grip werd steviger en hield me op mijn plek. ‘Ben je dronken?’

‘Of ik dronken ben? Au, nu heb je mijn gevoelens echt gekrenkt, Syd.’

Ik knikte meewarig. ‘Je hebt helemaal geen gevoelens.’

‘Kom nou, da’s ook niet erg aardig.’ Zijn onmogelijk lange wimpers gingen naar beneden, beschermden zijn ogen terwijl hij zijn hoofd hief en zijn wang langs de mijne wreef. Mijn vingers groeven in zijn schouders terwijl er allemaal verlangens in me loskwamen. ‘Ik heb zo veel gevoelens, Syd.’

Het duurde even voordat ik daarop reageerde. ‘Je zit er helemaal vol mee.’

Hij wreef met zijn wang langs de mijne als een kat die over zijn buik gekriebeld wilde worden en de neiging moest onderdrukken om te gaan spinnen. ‘Ik zit in elk geval ergens vol mee.’

‘Jeugdige overmoed?’ suggereerde ik. Ondertussen probeerde ik wanhopig mijn hartslag te negeren, die op alle goede plekjes aan het slaan was.

Hij lachte zachtjes in zijn keel en leunde achterover in de stoel die hij gegijzeld had. ‘Weer terug naar het serieuze onderwerp van ons gesprek.’

‘En dat is: waarom speel je voor kerstman?’

Kylers wimpers gingen omhoog en zijn blik doorboorde de mijne. ‘Hmm, nu heb je mijn interesse. Ben je dit jaar stout of lief geweest, Syd?’

Ik opende mijn mond, maar er kwam niks uit. Mijn wangen werden warm en ik zag in zijn ogen dat hij het antwoord al had.

‘Ik weet wel wat je bent geweest.’ Hij kuste mijn voorhoofd. ‘Je bent lief geweest.’

Mijn schouders zakten in. Ik wilde niet lief zijn. Ik wilde stout zijn, net als die blonde. Toen zij enkele minuten geleden nog op zijn schoot zat, plaagde Kyler haar vast niet. Misschien moest ik wat ijs in mijn mond nemen en kijken wat hij zou doen, maar om dat te kunnen doen zou ik het uit een willekeurig glas moeten pakken, en dat zou echt goor zijn, al helemaal met Andrea’s herpesverhalen in mijn achterhoofd.

Ik moest van onderwerp veranderen. ‘Is het nog steeds oké dat ik mijn auto morgen bij jou achterlaat en dat je me weer naar huis brengt na Snowshoe?’

‘Natuurlijk. Waarom zou dat niet oké zijn?’

Ik haalde halfbakken mijn schouders op. ‘Ik moest het even zeker weten.’

En zo ineens was Kyler helemaal serieus, waarmee hij bewees dat hij niet dronken was. ‘Je hoeft over zoiets echt geen dubbele bevestiging te vragen, Syd. Als je een lift nodig hebt om twee uur ’s ochtends, ben ik de eerste die je belt.’

Ik deed mijn kin naar beneden. ‘Ik weet het.’

‘Al zou ik wel erg nieuwsgierig zijn waar je op zo’n tijdstip mee bezig was,’ voegde hij toe, alsof het zo onwaarschijnlijk was dat ik zo laat nog iets zou doen. ‘Hoe dan ook: als je dat wist, dan hoef je voor zoiets niet nogmaals bevestiging. Dat zit wel snor.’

Ik deed mijn haar naar achteren en knikte. ‘Dank je.’

‘Je hoeft me niet te bedanken.’ Hij pauzeerde en zijn omhelzing werden steviger. ‘Hij is een kneus.’

‘Huh?’ knipperde ik.

Kyler staarde over mijn schouder, met samengeknepen ogen. ‘Paul. Hij zit enorm naar ons te loeren. Ik vind ’t niet prettig, de manier waarop hij naar je kijkt.’

Ik draaide me bijna om, maar kon het nog net voorkomen. ‘Hij loert helemaal niet naar ons, sukkel. We waren aan het praten voordat jij kwam, dus hij wacht er waarschijnlijk op dat ik terugkom. En hij is geen kneus.’

‘Maar ik wil niet dat je teruggaat.’

Ik zuchtte. Geen wonder dat ik al een eeuwigheid geen date meer had gehad, met Kyler als beste vriend. Nou ja, er waren andere redenen, maar dan nog. Kyler deed zich voor als een vader en oudere broer ineen. ‘Je bent echt raar bezig.’

Hij gaf me een snelle blik die aangaf dat hij wel beter wist. ‘Ik mag hem niet. Ik kan zo opsommen waarom allemaal niet.’

‘Daar pas ik voor.’

‘Je mist een overtuigende lijst met redenen.’

Ik rolde mijn ogen. ‘Nou, ik mag dat blondje niet. Daar heb ik ook een overtuigende opsomming voor.’

Eén wenkbrauw ging omhoog. ‘Blondje? O. Mijn nieuwe vriendin?’

‘Vriendin?’ lachte ik. ‘Ik denk niet dat “vriendin” het juiste woord voor haar is.’

Hij zuchtte, leunde naar voren en legde zijn kin op mijn schouder. ‘Je hebt gelijk. Het is het verkeerde woord.’

‘Oké. Als je gaat toegeven dat ik gelijk heb, dan weet ik zeker dat je dronken bent.’

‘Je bent vanavond wel erg bijdehand.’ Hij gleed met zijn hand over mijn rug, en ik beefde. ‘Koud?’

De waarheid vertellen was wel het laatste wat ik wilde, dus loog ik. ‘Een beetje.’

‘Hmm... Weet je wat?’

Het kleine beetje druk dat hij uitoefende aan de boven-

kant van mijn rug duwde me vooruit. Ik legde mijn wang tegen zijn schouder en sloot mijn ogen. Heel even was het makkelijk om me voor te stellen dat we niet in een café zaten waar kutmuziek werd gedraaid, en zelfs – nog beter – dat we sámen waren.

Samen op de manier waarop ik met hem samen wilde zijn.

‘Wat?’ vroeg ik, en ik kroop dichterbij, opgaand in het moment.

‘Die meid is geen vriendin van me.’ Zijn adem was warm tegen mijn oor, een gevoel waar ik van hield. ‘Jij bent mijn beste vriendin, al zolang ik me kan herinneren. Haar een vriendin noemen zou een regelrechte belediging zijn aan jouw adres.’

Ik zei niets. Kyler ook niet meer. En we zaten daar een poosje. Een deel van me wilde opstaan en keihard verkondigen, zodat iedereen in het café het kon horen, dat Kyler meer om mij gaf dan om dat blondje. Maar het andere deel wilde naar huis gaan en mezelf in een hoek smijten, omdat het niets zou veranderen aan hoe deze avond zou eindigen. Ik zou alleen naar mijn studentenkamer gaan en hij zou het blondje meenemen naar zijn appartement.

Het was elk weekend hetzelfde, en god mocht weten hoe vaak het doordeweeks gebeurde.

Niemand zou mij in zijn leven kunnen vervangen. Ik wist dat. Ik was de vriendin die alles van hem wist en die hij meer dan wie dan ook vertrouwde.

Ik was Kylers beste vriendin.

En om die reden zou hij nooit van mij houden zoals ik van hem.

Lees ook van Uitgeverij Zomer & Keuning:

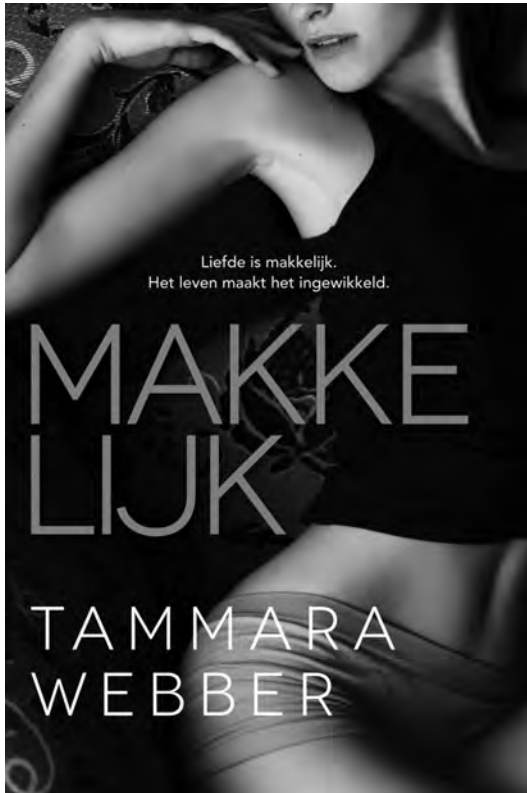

Wacht op mij van J. Lynn is net zo sexy en meeslepend als het mannelijke hoofdpersonage van deze pageturner. Nooit eerder heeft Avery zich zo tot iemand aangetrokken gevoeld als nu tot haar studiegenoot Cam. Toch lukt het haar niet om zich aan hem te geven. Ze is naar een universiteit duizenden kilometers van huis gegaan omdat ze wilde vluchten voor haar verleden. Een verleden dat zichtbaar is op haar lichaam, maar dat ze koste wat kost wil verbergen. Het is dus niet de bedoeling dat iemand te dicht bij haar komt. En al helemaal niet Cam...

ISBN 9789401901710

ISBN eBook 9789401901727

Lees ook van Uitgeverij Zomer & Keuning:

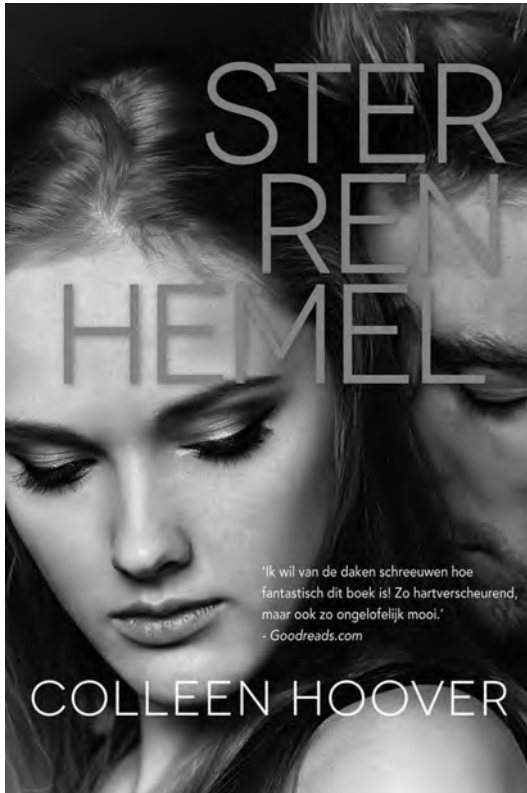

In *Makkelijk* van Tammara Webber wordt studente Jacqueline na een Halloweenfeestje aangerand. Terwijl ze worstelt om uit de greep van haar belager te komen, duikt hij ineens op: Lucas, haar redder in nood. En de mysterieuze Lucas verschijnt ineens op veel meer plaatsen. Hij werkt bij Starbucks op de campus en zit in de collegezaal bij economie. Ondertussen heeft Jacqueline een steeds spannender e-mailcontact met bijlesleraar Landon. Landon is leuk en ongecompliceerd, terwijl Lucas van alles voor haar lijkt te verbergen. Toch voelt ze zich onverklaarbaar tot hem aangetrokken.

ISBN 9789401901697

ISBN eBook 9789401901703

Lees ook van Uitgeverij Zomer & Keuning:

Sky weet een paar dingen heel zeker.

Punt 1: Ze huilt niet. Nooit.

Punt 2: De echte wereld bestaat niet uit happy endings.

Punt 3: Halsoverkop verliefd worden is niet aan haar besteed.

Al deze zekerheden gaan overboord zodra ze Dean Holder ontmoet. Sky probeert hem op afstand te houden, want ze wil niet dat haar leven overhoopgehaald wordt. Maar Holder is vasthoudend en maakt honderdduizend gevoelens in haar los. Moet ze haar levensregels herschrijven?

ISBN 9789401901734

ISBN eBook 9789401901741

IJSKOUD

Sydney heeft zin in het wintersporttripje met haar vriendengroep, een jaarlijkse traditie. Niet dat ze nou zo gek is op skiën. Nee, ze is vooral heel erg gek op haar beste vriend Kyler.

Kyler kan aan elke vinger twintig meisjes krijgen. Toch zou hij al die meisjes onmiddellijk aan de kant zetten voor Sydney. Maar dat doet hij niet, want zij verdient veel beter.

Wanneer ze samen vast komen te zitten in een sneeuwstorm, zijn Sydney en Kyler op elkaar aangewezen. Ze kunnen zich niet meer voor elkaar verbergen... met alle gevolgen van dien.

'J. Lynn slaat de spijker weer op z'n kop! Maar dat zal niemand verbazen, want ál haar boeken zijn goud waard.'

– Books Over Boys

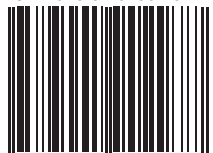
J. Lynn is een van de bekendste new adult-auteurs in de VS. Eerder verscheen haar boek *Wacht op mij* al in Nederland, en het werd juichend ontvangen. *Ijskoud* is weer zo'n heerlijk wegzwijmelboek met een hunk in de hoofdrol. *We just can't get enough...*

'Zo goed geschreven dat je je bijna Avery voelt, en onmiddellijk verliefd wordt op Cam.'

– Chicklit.nl over *Wacht op mij*

NUR 340

ISBN 978-94-0190-297-7

9 789401 902977

Z&K

www.newadult.nl